
Karolinem zněla na oslavu Dne studentů Dvořákova „Lužanská“ mše

---

Karolinem zněla na oslavu Dne studentů Dvořákova „Lužanská“ mše

Slavnostní koncert ve Velké aule Karolina uspořádala 15. listopadu u příležitosti Mezinárodního dne studentstva a Dne boje za svobodu a demokracii Univerzita Karlova. Dříve než zazněly tóny Dvořákovy Mše D dur a další drobné skladby, vystoupili rektor UK Václav Hampl a postdoktorandka Alla Tymofeyeva.

Ve zcela zaplněném sálu Velké auly Karolina vystoupil se svým projevem nejprve rektor Univerzity Karlovy prof. RNDr. Václav Hampl, DrSc., v němž připomněl jak listopadové události roku 1939, tak studentskou demonstraci roku 1989, která odstartovala „sametovou revoluci“. *„Byla to demonstrace akademicky vzdělaného nenásilí, která s výrazným odkazem na československou státní tradici a velkou univerzitní minulost žádala respekt státu vůči občanským právům obyvatelstva. Byla to demonstrace morálních nároků proti (nakonec bezmocně) brutální moci násilí. Výhledově to pak byla demonstrace za demokracii jako stav společnosti, v němž nemanipulované právo a morálně zakotvené, obecně respektované normy dominují všem individuálním i skupinovým zájmům i nárokům,“* řekl profesor Václav Hampl.

Rektor ve svém proslovu vyzdvihl úspěchy, jichž univerzita za třídacet svobodných porevolučních let dosáhla, zároveň ale upozornil na finanční omezení, které kvůli svému umístění v „bohatším“ hlavním městě má. *„Nežijeme si hmotně luxusně. Absurdní vyautování většiny naší univerzity z evropských strukturálních fondů, o to citelnější, že nekompensované českým státem, je anomálie, která bolí. A přesto musí zůstat kritériem naší práce a našeho úsilí o rozvoj naší almae matris důraz na kvalitu tvůrčího – vědeckého i učitelského – výkonu. Finanční omezení nám nesmí vnutit slevu z etických standardů či opuštění velkých a zavazujících tradic akademického působení, svým významem daleko přesahujícího meze univerzitních poslucháren či laboratoří. Role a zodpovědnost Univerzity Karlovy jsou tradičně daleko větší a společensky dalekosáhlejší. Nejsme jen škola, jsme 664 let trvající obec těch, kdo se sešli k studiu, výzkumu a rozhovoru o podstatných otázkách.“*

Zároveň rektor Václav Hampl varoval před nezájmem, lhostejností a neopatrným usínáním na vavřínech, na něž by mohly být naroubovány třešničky z uvadlé ideologické zahrádky, na níž jsme se celá desetiletí brodili v nesvobodě a utápěli v malosti a marnosti. *„Není možné připustit, aby nás elity odpovědné za vymezení cesty, po které v této zemi jdeme, ohlušené svými partikulárními zájmy, zavedly zpět a nechaly vyhrěznout ze stoky dějin ztrouchnivělé ideje, na kterých je spousta zmarněných životů i životních osudů těch, kteří se vzepřeli – a na které dnes také vzpomínáme. Byl bych rád, kdybychom proto všichni chápali tuto dnešní vzpomínku nikoli pouze jako pietu, ale vzhledem k aktuálně rudě zabarveným kouřovým signálům na naší divné politické scéně spíše jako apel a morální imperativ,“* vzkázal veřejnosti. V závěru své řeči pak prof. Hampl zdůraznil, že v moderním světě nelze dlouhodobě přežít bez hodnot, jako jsou akademická pravdivost, zodpovědnost za kvalitu svého výkonu a za prestiž celku obce. Závazkem nevzdávat toto úsilí by měla být vzpomínka na etickou dimenzi studentských demonstrací obou listopadů.

O krátké vystoupení reprezentující studenty Univerzity Karlovy byla požádána absolventka Právnické fakulty UK a současná postdoktorandka JUDr. Alla Tymofeyeva, Ph.D., která jej ukončila citátem Jana Pavla II.: *„Věda má svůj smysl, pokud se chápe jako cesta k pravdě a pravda jako dobro člověka. „Myslím si, že lidská práva jsou tím minimálním, nezákladnějším předpokladem pro dobrý život. Chtěla bych všem zde přítomným popřát, aby v České republice byla lidská práva vždy dodržována a Univerzita Karlova vychovávala další generace odborníků s vysokými morálními zásadami.“*

O zbytek programu slavnostního večera se postaraly Sbor Univerzity Karlovy v Praze a Orchester Univerzity Karlovy v Praze vedený dirigentem Haigem Utidjianem.